

Газетамизнинг аввалиги сонларида XIX асрнинг охри ва XX аср бошларидаги яшаган жадидилик намояндаларининг миллат тараққиси йўлидаги кўйинчакликлари, тўй бодиги армонлари, дабдабали тўй-маъракаларга қарши чиқishларининг асосий сабабларига тўхтабил ўтилган эди. Бугун эса олинган фикрларнинг тасдиғи ўлароқ, эътиборнингга ҳавола этаётганимиз Туркистон жадидларининг отаси Маҳмудхўжа Беҳбудий ҳаэрратларининг «Самарқанд» газетасининг 1913 йил 12 июлдаги сонида чоп этилган «Эҳтиёжи миллат» мақолаларидир. Биз бундан 80 йил мукаддам ёзилган мақоланинг бугунги аҳамиятини иногатта олиб, уни ҳеч қандай шарҳсиз газетамизда тўлалигича қайта чоп этишга карор қилидик.

ЭҲТИЁЖИ МИЛЛАТ

«Бошқа миллатларга қаралса кўрилурки, мунтазам мактаблари бор ва аввал мактабда диний илим устида дунёвий илим ва фанлар ҳам ёзилур. Чунки дунёда турмоқ учун дунёвий фан ва илим позимидур. Замона илми ва фаннада бебаҳра миллат башшоа миллатларга поймом бўлур.

50 сана мұқаддамғи замонда, біз түркистонлилар якка ва таҳо яшаб, бошқалар ила мұомала маңындағынан ахамиятимиздеги йўқ эди. Энди замон үзгариб, бошқа миллатлар ила маҳлут бўлдук, шариъат ва ўзурфимиз устига қонун ғарбуздан оладига итотат қимлоққа мажбурмиз.

Аммо қонун ва Оврупоподатларини билмаганимиз учун бойимиз бўлсув, қози ва миллий ҳуқамомиз саҳолимиз бўлсув кўб ташвиш ва зарар кўрар. Замони собықда фақат шариъат билмоқ кифоя этарди. Энди қонун ва зақунни билмоқ ҳам позимидур. Шариъат илми мадрасаларга, қонун илми Русиянордиларнига ёзилур. Дорилғунинг кирмоқ учун аввало ўн сана гимназиягина ўқумоқ керак. Сўнгра тўрт сана

дорилғунун ўқуб андан ҳуқуқшунос, юрист таъбир жоиз бўлса, замона физики бўлиб чиқар. Суд маъкамаларинда, давлат доираларида кирби, ҳар ҳуқуқшунос ўз муваққиға ва ўз миллати ва ўз тойифаси ва ўз Ватани ва ўз давлатининг нағъига сўйлашур, мудофаа қилур.

Масалан, давлат думасинда биз Туркистон мусулмонларидан шундай ҳуқуқшунос вакил бўлса, бизни дин ва миллатимиз нағъига ҳаракат қилур. Аммо шундай одам бизда бўй.

Давлат думаси нари турсин судга ва расмий маъкамаларга кириб бизда

по бозорига кетар. Муни Оврупоподатларни келиб оз баҳога олиб кетар, меҳнатни биз қилурмиз фойдани улар кўрар. Ўз нимарсамизни Оврупоподатлорига этилб ишни баҳога сотатургон бизда бир одам йўқ. Азбаски Оврупоподатлорига кишини аввал ўн сана замона илми ўқумоги лозим.

Бизда шохи, адрес, бекасам, алоча... бофликлар бор. Агарда бир нафар техник ва мұжандисимиз бўлса бу дастроҳларни ислоҳ этар, ақоли обод бўлур. Валло яхши вақтда «дока» боғилларимиздек зөсб бўлиб кетар. Чунки Оврупоподатлорига янги

барпо қилган жамъият хайриясила фахр қиласур.

Бизнисниклар жуфтотила, аробасида, тўйи ила ва ... сила фахр этар. Ҳатто ўз ўқутмайдургон бойлар бордур.

Бу кетиши охиримондур, ўзумоқ, ўқутмоқ мөқаракдур. Болаларга оталардан илми диний ва илми замоний мерос қолсуни.

Бутун Туркистондан ўн бой йилинда минг сўмдан берса, 25 бола учун Тошқанди «диний ва замоний» бир «паксиун» лайли ва наҳори 5 мукаммал мактаб бино бўлуб, ҳар йил

БОЛАСИННИ ЎҚИТМАЙ ТЎЙ БЕРГАН БОЙПАР

ЁХУД 80 ЙИЛ МУКАДДАМ ЁЗИЛГАН МАҚОЛАНИНГ БУГУНГИ
АҲАМИЯТИ

ни мудофаа қиладургон кишимиз йўқ. Бошимиш оғриси дуқтурса борамиз, аммо дардимизни айтмоқга тил йўқ. Ўзимиздан дуқтур йўқ.

Иккимиз бир-бirimiz ила низо қиламиз. Кетамиш закунчига, сўйламоқта тил йўқ. Орадаги одамлар яна бизни фири берадар, пул берармиз, югурамиз, яна ишлар барбод, охри йўқ.

Иморат қимлоқчи бўлсак план-лийасида позимки инжинерга мұхтар бўлармиз. Аммо биз ҳануз «мұхандис» исмими билмаймиз.

Контур ва расмий дафтар тутиб, касса қуритижорат этмоқ лозим. Илм тикорат била турган бухгалтерлик ҳисоби юритадургун бойларимизга керак, ул ҳам ўзимиздан бир нафар топилмайдур.

Ҳаммолликтан бу ишлар яхши бўлса керак. Бир неча бойваччини биларманки энг қаттиқ ҳизматларга гирифтор. Сабаби надур - илмисизлик. Ҳолбукни аларни «тўй»га атоси 5 минг сўм сарф этиб эди.

Туркистон меваси, донаси, тоши, туфроғи, эски нимарсалари Овру-

асбоб ила мундин яхши қилиб чиқорур.

30 сана мұқаддам Сармандиёнини мақаласинда «300» аючабоф иши бор эди. Аллон 30 нафар йўқ. 10 сана сўнгра тамоман маҳв бўлур.

Хулоса мактабимиз, дўконимиз, корхонамиз, мадрасамиз ва ҳар нимарсамизни замонча ислоҳи лозимдур. Валло ҳар нимарса қўлдан кетар, бизда муздуриқидан бошқа ҳеч иш қолмас. Бир ускуна, дўкон ва саройни исплатмоқга ҳам илми замоний ва замона шумлигини билмоқ лозим. Валло биздан дунё илмини яхши билатургонларга мунжиз асабобимиз ўтар ва ўтуб турубдур.

Қисқа қилайлик, бошқа миллатларни бойлари фақир ва етимлар учун мактаб ва дорилғунунлар соладурлар, фақир ва етимларни ўқумоги учун бағф «истилендия»лар таъян қилур. Бошқа миллат милииурлерни мактаби ила, истилендиясила, идора қилатургон газет ва маъжаласила, бино қилган доруложизин (аёллар университети - Н.О.),

ҳуқумат мактабинда 50 бола тайёрлайдур.

Ўн йилда булардин ақл маротаба 200 мұхандис, дуқтурс, ҳуқуқшунос, музллим, техник, замона тохирни валлоҳ... чиқар ва бизнис замони оадамлари қаторида қўйларлар ва давлат ишига киарлар. Руслар ила бизни ҳасан имтизожларимизга хизмат қиладурлар.

Алон миллатимиз бойлардан шуни кўз тутар, ҳалоийини барбод этатургун тўйларни эмас. Оҳ, бу сўзларни тушуна турғон бойлар бизда етушганими?

Махмудхўжа БЕҲБУДИЙ

1. Махлут - аралаш
2. Ҳукамо - ҳуқумдорлар
3. Муздур - мардиқор, ёлланма ишчи
4. Лайл - кечи, тунги
5. Наҳори - кундузги
6. Ҳасан - яхши, чирайли
7. Имтизож - бири-киш
8. Алон - ҳозирги пайтда

Н. ОЧИЛОВ нашрга тайёрлайди